

la Generalitat va posar a concurs públic l'elaboració d'un estudi profund sobre les possibles solucions a la regressió del Delta. Fa deu anys ja es va desestimar l'estudi que li proposava la Universitat californiana de San Diego, perquè el pressupost era massa elevat (dos-cents milions de ptes.). Els estudis que es realitzin a partir d'ara seran seguits per un Consell Assessor integrat pel director general de Ports i Costes, Ramon Pous, un representant de l'Institut Català d'Enginyeria Civil, representants de tots els municipis afectats, un representant del Parc Natural i un del Consell Intercomarcal de les terres de l'Ebre.

L'estudi posat a concurs configura una de les parts de la segona fase del denominat «Anàlisi i propostes de solucions per establir el Delta de l'Ebre». Aquesta segona fase té un pressupost de 108 milions, aportats per la Generalitat.

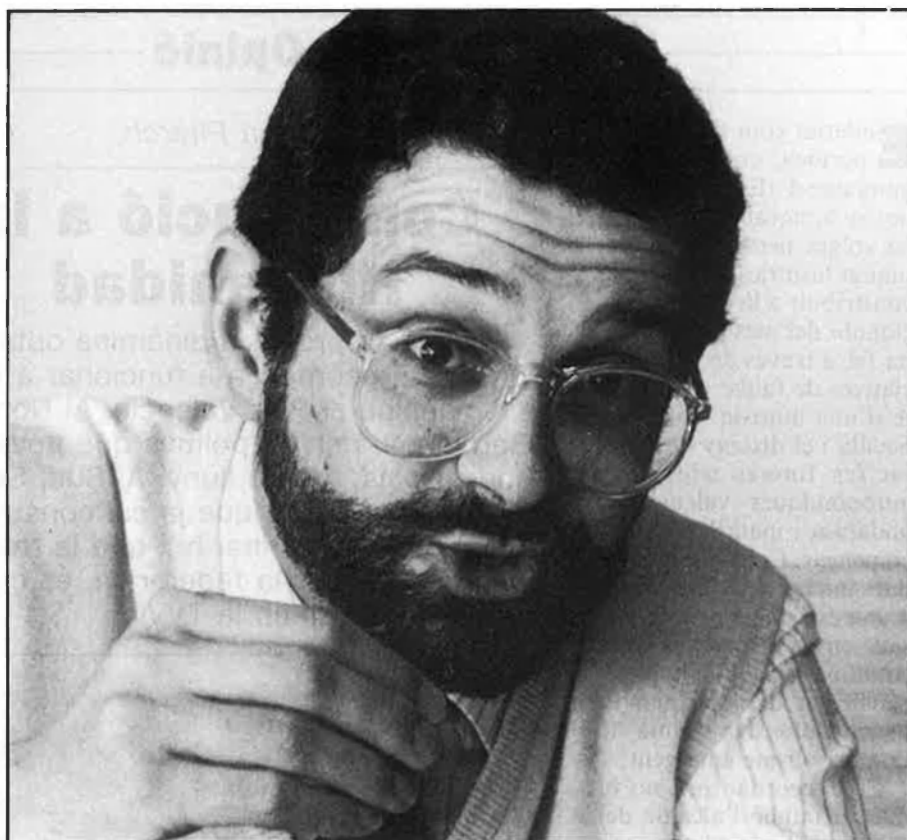
Els mariscadors il·legals, un altre possible perill

Sobretot els caps de setmana d'estiu, les platges del Trabucador s'omplen d'un nombre altíssim de mariscadors *amateurs* de les rodalies, que espolien lliurement la sorra, utilitzant rasclets de jardineria i també dinamita, per tal de fer explotar les roques on s'amaguen els dàtils de mar, molusc molt apreciat pels bons gastrònoms.

No hi ha cap autoritat legal, encara que la zona és jurisdicció de Comandància de Marina, que posi fre a aquest espoli desmesurat de marisc.

«El tema del marisqueig, a nosaltres, no ens preocupa excessivament... Des de sempre que la gent del Delta ha anat a mariscar, però jo diria que en fan un consum únicament familiar. És cert que hi ha hagut queixes dels mariscadors professionals, que són els qui tenen permís de la Comandància de Marina... potser la solució seria una reordenació de la costa que contemplés platges dedicades únicament al marisqueig professional, d'altres destinades al marisqueig *amateur* i d'altres en què fos absolutament prohibit. Ara el Parc Natural assumirà la vigilància i seguiment d'aquest tema per tal d'intentar trobar solucions i donar-li una forma legal».

El perill que comporta el marisqueig il·legal per a la supervivència dels ecosistemes del Delta és menyspreable al costat del fenomen de la regressió, però tots dos suposen dues formes d'agressió al Parc Natural produïdes indirectament o directa per la mà de l'home. □

UNA NOVA FUNDACIÓ, EN L'ÒRBITA DEL NACIONALISME D'ESQUERRES

Naix Rovira i Virgili

«Difondre la vida i l'obra d'Antoni Rovira i Virgili, debatre sobre el nacionalisme i enfortir la idea de Països Catalans». Són els tres eixos que mouen una nova fundació, que duu el nom de l'intel·lectual i polític exiliat, que tot just ara comença a rodar.

J. M. Pasqual

Josep-Lluís Carod Rovira, l'incansable dinamitzador cultural, agitador nacionalista i, des de fa uns mesos, militant d'Esquerra Republicana de Catalunya, en porta una nova entre mans, la Fundació Rovira i Virgili, una entitat independent que es mou en l'òrbita del nacionalisme d'esquerres.

Els tres objectius principals de la Fundació són difondre la vida i l'obra d'Antoni Rovira i Virgili, debatre sobre nacionalisme i enfortir la idea de Països Catalans. De començament, la Fundació ja ha organitzat un primer cicle de conferències amb el títol genèric *Esquerra i Nació en el llindar del segle XXI*. Els conferenciants són el sociòleg Salvador Cardús, l'historiador Joan B. Culla, el filòsof Lluís Sala Molins, el notari Josep-M. Puig Salellas i el mateix Carod. □

Rovira i Virgili va ser un periodista polític i intel·lectual català d'avantguarda que va publicar una setantena de llibres i uns quinze mil articles periodístics. Ara, la seva filla Teresa i Felip Calvet, el seu gendre, formen part de la comissió gestora de la Fundació, al costat del recitador de versos Celoni Fonoll, el sociolingüista Vicent Pitarach i el polític Joan Hortalà.

Rovira i Virgili, durant uns anys de la seva vida, va militar a Esquerra Republicana, però, una vegada a l'exili, la seva figura va convertir-se en patrimoni col·lectiu de tot el país. En aquest mateix sentit, sense que s'hagi establert cap vinculació orgànica entre ERC i la Fundació, amb l'antecedent de l'afiliació política de Rovira i Virgili i amb la presència de Carod i Hortalà a la comissió gestora, ningú no s'ha d'estranyar que la Fundació hagi trobat bon recer a la seu d'ERC per a celebrar el seu primer cicle de conferències abans esmentat. □